

Izdanje #14

1/6/2017

Priče iz ličkog kraja

Zavičajni Klub Stajnica

www.stajnica.com

Uredništvo

Faljen Isus i Marija!

Ajme je Ča je narode? Je prigrijalo? Aaa bome je, al takovi smo mi pa ča moremo.... Ne paše nam snig preko glave ni minusi, a ne paše nam ni kad prži. Je lej nu ajde sad ki ce nam pogodit. Al bitno da nam paše vaj naš časopis malo prolistat, pročitat, ku besedu iz starine čut, a i novicij kojekakovi pročitat ke su se odjigrale u zadnji misec dan.

www.stajnica.com

Priče iz Ličkog kraja

Web časopis Ličkih priča i dogodovština žitelja ispod Velike i Male Kapele.

Uredništvo:

Ana Biškupić -Brinje
Branka Pavlović -Zagreb
Tom Perković (Štenta) -
Canada

Dizajn & Editing:

Tom Perković (Štenta)

Priče iz Ličkog kraja besplatno web izdanje izlazi jednom mjesečno.

Izvor fotografija www.stajnica.com, facebook, internet, privatna arhiva.

©All rights Reserved

E brajne bilo je svega od zadnjeg broja... Proslav godišnjic braka, rođendanov, pa izbori, a i još jednu generaciju dice ispratili iz škole, a bome bilo je i proslave 20 godin mature, a onda i one naše standardne rubrike u koji se morete dobrano nasmijati, a i nešto fino skuvat. Kate i Mare uvik jimadu nešto pametno za reć, ča su voga puta rekle, najдите u njiovom nugliću.

Ma nećemo pripovidati dalje u uvodu niš, ubi nas vručina gremo se luftat kamo u ladovinu, a Vam želimo ugodno čitanje kad počivate od dela u polju!

Vaše curice i dičaci ispod Kapele!

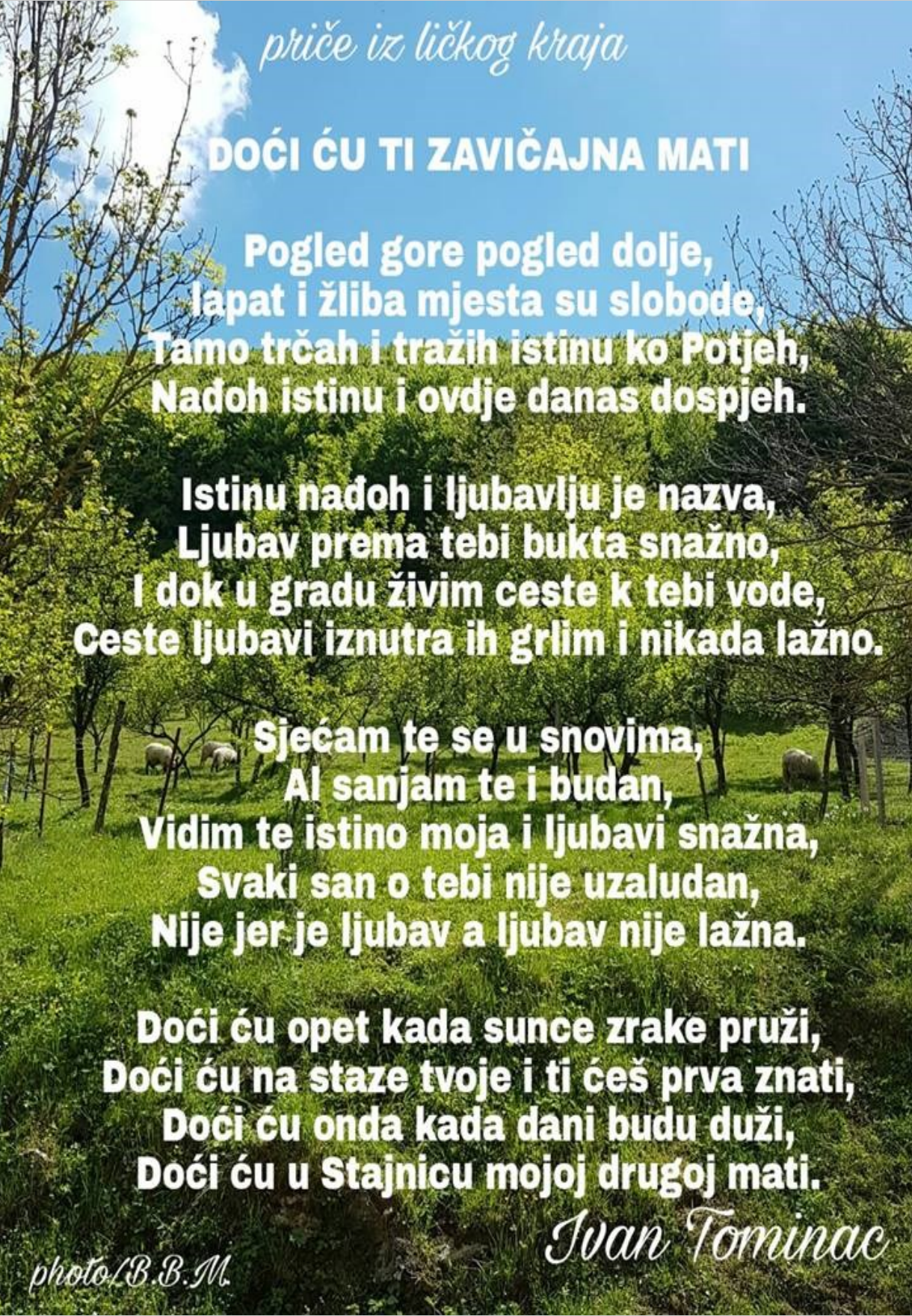

U ovome broju.

Sadržaj:

Uvodni tekst.....	str.2
Zavičajna mati (Ivan Tominac).....	str.4
Zlatko Fumić - Novi stari načelnik.....	str.5
Bloger Krule: Ako je radnik na mjesalici	str.6
Maturalna večer u Ot 2016./2017.....	str.8
Proslava 20 godina mature u Ot.....	str.8.
Bili su to ljudi: Proslava 55.godišnjice braka Jure i Kate.....	str.10
Kršni Ličani proslavili prvi rođendan (slike).....	str.14
Pjesme Jasne Šulentić (vrilo-mudrosti.hr).....	str.17
„Oj mjedvjede...“, majka svih ojkalica.....	str.18
Šišanje ovaca: zanat ili umijeće?	str.19
KUD " BRINJE" uljepšao Sajam cvijeća u Zagrebu–	str.20
Tete Marice nuglić.....	str.22
Studentski zbor Gacke Vas pita.....	str.24
Kako su se prvo dečki u cure zagljedali	str.26
Stric Mata.....	str.27
Teta Kate Ottozez.....	str.29
Priče iz ličkog kraja (šaljivi natpisi).....	str.26
Dnevnik Slučajnog Prolaznika.....	str.31
Uređenje okoliša u Stajnici.....	str.33
Tragom prošlosti.....	str.34

priče iz ličkog kraja

DOĆI ĆU TI ZAVIČAJNA MATI

**Pogled gore pogled dolje,
lapat i žliba mjesta su slobode,
Tamo trčah i tražih istinu ko Potjeh,
Nadoh istinu i ovdje danas dospjeh.**

**Istinu nadoh i ljubavlju je nazva,
Ljubav prema tebi bukta snažno,
I dok u gradu živim ceste k tebi vode,
Ceste ljubavi iznutra ih grlim i nikada lažno.**

**Sjećam te se u snovima,
Al sanjam te i budan,
Vidim te istino moja i ljubavi snažna,
Svaki san o tebi nije uzaludan,
Nije jer je ljubav a ljubav nije lažna.**

**Doći ću opet kada sunce zrake pruži,
Doći ću na staze tvoje i ti ćeš prva znati,
Doći ću onda kada dani budu duži,
Doći ću u Stajnicu mojoj drugoj mati.**

Ivan Tominač

photo/B.B.M.

Priča iz ličkog kraja

Zlatko Fumić - Novi stari načelnik

Prema podacima Državnog izbornog povjerenstva, u Brinju je na lokalne izbore izašlo 56,42 posto birača. Čak 82,17 posto ponovno je poklonilo povjerenje dosadašnjemu načelniku Zlatku Fumiću iz redova HSS-a te kandidatu za njegova zamjenika Milanu Kolaku.

Kandidat HDZ-a Davor Vičić dobio je 13,23 posto glasova, a kandidat HSLS-a Ivica Vučetić 3,26 posto.

S nešto manjim postotkom od 74,29 HSS-ova lista osvojila je većinu za Općinsko vijeće. Slijedi HDZ-ova lista s 21,26 posto te lista SDP-HSLS-HNS s 4,43 posto.

www.stajnica.com

Priča iz ličkog kraja

Bloger Krule:

Ako je radnik na mješalici vjesnik proljeća... onda je radnik na asfaltiranju vjesnik lokalnih izbora

Bloger Krule, na svojoj Facebook stranici "Obrana i zaštita od gluposti" prokomentirao je, na sebi svojstven način, kako prepoznati da se uskoro održavaju lokalni izbori.

"Ako je radnik na mješalici vjesnik proljeća... onda je radnik na asfaltiranju vjesnik lokalnih izbora."

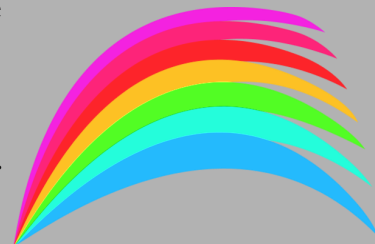
Neke ulice su u zadnjih 20 godina toliko puta asfaltirane da je ukupna debljina asfalta oko 12 metara a cesta udara iznad krovova kuća. Otvoriš kuhinjski prozor, pogled ti puca na prvih 64 sloja asfalta nanešenih od 1996-2006. Između 44. i 45. sloja, viri ruka pokojnog poštara Mile Razglednice... pjan zaspao to jutro pred izbore, prešao finiše preko njega.

Svaki sloj asfalta znači jedan načelnik općine. Nama ceste ka hamburgeri izgledaju. Oni koji ne asfaltiraju, ti idu na već dokazano dobru metodu privlačenja glasova, gradnja vodovoda. Iz sjedišta stranke stigle nove cijevi jer su ih skinuli iz općine u kojoj su prije 4 godine spuštali izbore. Kod nas se uvijek stavljaju iste vodovodne cijevi, jedino što im je lokacija nova. Ako za 4 godine narod opet ne glasa za istu stranku, cijevi se čupaju van i idu na drugu lokaciju.

Često se u pogon puštaju i trafostanice, gdje trenutni načelnik općine drži dvostani govor ispred iste... da bi na kraju dizanjem glavne sklopke, struju pustio nigdje jer nema podzemnog il nadzemnog voda do kuća... al ko ga j**e, trafara je tu, poslužiti će kao info pult za turiste.

Druga opcija je puštanje u pogon autobusne stanice... gdje isti taj načelnik dočekuje autobus, koji inače prolazi svakih 7 dana... pa kad se vrata autobusa otvore, načelnik pred novinarima priča samo sa šoferom, pošto putnika nema, svi su otišli drugim autobusom za Njemačku. Mi znamo za koga ćemo glasati... mi smo u 2016toj dobili uličnu rasvjetu. Još ako netko izmisli kotač, vatru i posuđe... možda se i razvijemo. Do tad... toljaga u ruke... krzno oko jaja... i u šumu po ručak.

Živio asfalt... vodovod... trafara... busna... ulična rasvjeta... i 21. stoljeće!"

Iz starog albuma

Mladost i ljepota - maturalna večer

OTOČAC - Sinoć, u Hotelu Park u Otočcu, otočki su srednjoškolci završnih razreda imali svoju maturalnu zabavu. Ne treba ni isticati da im je bilo lijepo i zabavno, da su maturantice „prošetale“ svoje prve toalete, da su maturanti možda po prvi put navukli bijele košulje, odijela i privezali kravatu, ali to tako ide. Okupilo se oko 120-maturanata iz svih usmjerenja od gimnazije, ekonomske, šumarski tehničar, prodavač i elektromehaničar: bili su tu i razrednici Ivanka Kranjčević-Orešković, Vlatka Gašparović, Edi Šop i Gorana Mandarić, Maja Pezelj-Mandarić i Silvija Vašarević.

Program maturalne večere vodili su Katarina Bižanović i Karlo Kvaternik.

Generacija, želim vas podsjetiti da je ovo jedno od naših posljednjih druženja. Iako nam se ne čini tako ostalo je vrlo malo vremena koje ćemo provesti zajedno. Još samo nekoliko dana dijeli nas od ulaska u svijet odraslih. Mnogo toga se promijenilo u ove četiri godine. Od djece koja smo bili izrasli smo u mlade ljude koji zatvaraju jedno poglavlje u životu. Zamislite samo koliko ste se promijenili i koliko ste truda uložili da bi danas stajali tu. Iako su se te četiri godine činile kao vječnost prošle su u tili čas, od zezanja, bježanja sa satova, izbjegavanja škole našli smo milijun načina kako skratiti dan u školi, ali eto sada na kraju svima bi nam bilo drago da provedemo još koji dan skupa. Naime, ove četiri godine nisu bile samo školovanje i obaveza već smo za to vrijeme upoznali mnoge ljude koji su postali sastavni dio naših života, susreli smo se s mnogim situacijama po prvi puta, onim lijepima i onim manje lijepima. Zanimljivo je kako mnoge stvari ne cijenimo do samoga kraja pa eto tako i ovo dugogodišnje druženje koje se primiče kraju. No sada nije vrijeme za patetiku već da sa veseljem rezimiramo uspjehe i neuspjehe te da spremno kročimo novom etapom naših života, etapom koju trebamo ispuniti ambicijama i uspjehom na ponos školi, razrednicima i profesorima i roditeljima koji su nas sve ovo vrijeme strpljivo usmjeravali na taj put.

Zabava je potrajala do ranih jutarnjih sati, baš kako se i priliči onima koji napuštaju bezbrižno djetinjstvo i zakoračuju u brižnost odraslih.

I.B.

<http://www.glasgacke.hr/?ispis=detalji&novost=16075&kat=78>

Iz starog albuma

Mladost i ljepota - maturalna večer 2017, Otocac

Bili su to ljudi

Proslava 55.godišnjice braka: Jure i Katica Perković

Iz Dugog Sela nam je stigla lijepa vijest. Ovih dana Jure i Katica Perković, svima nam poznatiji kao Jura učitelj i Kate, proslavili su 55.godišnjicu braka u krugu obitelji i prijatelja.

O njima ne treba puno pisati, zar ne? Svi ih dobro znamo. Neki su sjedili u učionici Jure učitelja, neki kupovali u trgovini tete Kate, a mi mlađi znamo ih po spominjanju naših starijih, pričama, anegdotama... I što takvi ljudi s vremenom postanu, LEGENDE!

Čast mi je objaviti ovih nekoliko fotografija koje je zabilježio Vladimir Perković i koje će vam najbolje dočarati da ove naše legende itekako žive i uživaju pod starim danima.

Neka dožive još puno obljetnica i dočekaju duboku starost skupa!

Za kraj ovog kratkog osvrta moram završiti s našom domaćom besedom, a i s pismom i to onako kako oni jedno drugom kažu "Koka, očemo sad zelene oči?"

Bili su to ljudi

Bili su to ljudi

Priča iz ličkog kraja

Kršni Ličani proslavili prvi rođendan

Happy Birthday

Priča iz ličkog kraja

Priča iz ličkog kraja

Priča iz ličkog kraja

PJESME JASNE ŠULENTIĆ

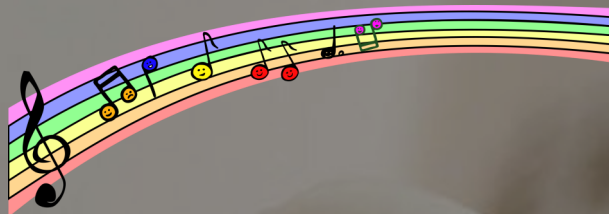
Izvro: vrilo-mudrosti.hr

MALA BRNDUŠA

Mala je brnduša skupila svoje latice
i povjetarac ju uljuljao u san,
a u zoru će je sunce
nježnim poljupcem probudit u novi dan.

LIČKI HAIKU:

Ovce se zbile i bleje
Vitar razagna šušanj
Niz put
U Velebitu kijamet
Kuva se zelje i meso

BOG JE BLAGOSLOVIO KRALJICU LIKU

Plitvice su dale bisere i smaragde za krunu.
Gacka je dala safire za ogrlicu.
Vila je od zlatnih niti otkala plašt.
Velebit je od kamena sagradio dvore.
Nebo je dalo ljepotu, Ličan srce, Ličanka dušu
I Bog je blagoslovio našu KRALJICU L I K U

ZBOG ČEGA VOLIM LIKU

Zbog vjetra s Velebita i snježnog proplanka,
Gorskog izvora i kliktaja sokola,
Zbog cvijeta u kamenu, starog praga
I pepela na ugaslim ognjištima,
Zbog djece ljubavi u srcu kad mi spomenu Liku.

U ZORU...

U zoru kada zvijezde gube svoj sjaj
kad ptice pjesmom pozdravljavaju novi dan
kad livade cvijeće prospu
kad Sunce sa lišća skuplja rosu
kad lane na izvoru vodu pije
nepostoji ljepša slika
kad se iz sna budi moja Lika

KAD VELEBIT SUNCE UKRADE

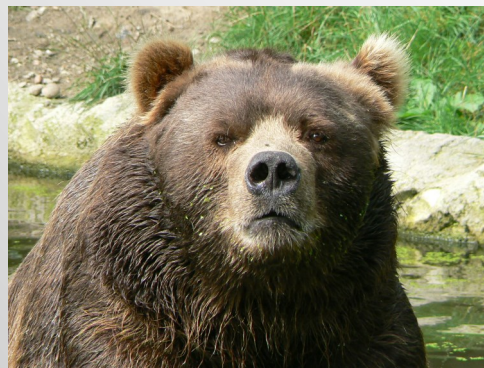
Kad Velebit sunce ukrade
i vjetra šum kad stiša,
a nebeska rosa umornu zemlju hladi,
kad pastir svoje stado kući vraća i
večernja zvonana spokoj zovu,
a zvijezde nebom razgrću koprenu
ne postoji ljepša slika
kad u san tone moja Lika.

Priča iz ličkog kraja

"OJ MEDVJEDE" MAJKA SVIH OJKALICA

Izvor: vrilo-mudrosti.hr

Na UNESCO-voj konferenciji 17.01.2011. god. o nematerijalnim kulturnim dobrima u kenijском glavnom gradu Nairobiju, „ojkalica“ je uvrštena u svjetsku kulturnu baštinu. Ojkanje je ostatak prastarog ilirskog i prailirskog pjevanja s područja antičke Dalmacije, današnje Dalmacije, BiH i Crne Gore, koje su Hrvati usvojili i sačuvali. Ojkalica iz Zagore je mnogo starija od 'gange' ili 'rere' (Hercegovina, Imotski, Sinj), te prema muzikolozima pripada najstarijim oblicima višeglasja. Ojkanje izvodi dvoje ili više pjevača, koristeći specifičnu tehniku 'treskanja' glasa. Pjesma traje onoliko dugo koliko vodeći vokali može držati svoj dah.

Lička rozgalica »Oj medvjede« rijetka je glazbena biljka u sveukupnoj tradicijskoj glazbi, a praiskonska snaga njene vokalne izvedbe vodi nas u neka davna, tajnovita vremena predslavenskog balkanskog ili prailirskog života i pjevanja. I članovi udruge Gacka pod vodstvom etnologa prof. Vidoslava Bagura prošle su godine (2010.) radili na pripremi materijala za kandidaturu ojkanja na UNESCO-vu listu. Naime, osebujna rozgalica »Oj medvjede, gorska životinjo«, koja sadrži najviše obilježja »ojkanja« kao tehnike pjevanja, sačuvana je iz davnina upravo zahvaljujući činjenici što se od početka nalazi u repertoaru ove kulturne udruge u nenadmašnoj izvedbi Tome Jagodića. Postala je s vremenom i zaštitni znak KUU-a Gacka.

To je podatak koji je malo koji medij, osim lokalnih, izdvojio u svome izvještavanju o priznanju UNESCO-a. Da je medijski pristup bio prilično površan i konfuzan, priznaje i sam voditelj projekta, stručni suradnik Instituta za etnologiju i folkloristiku Joško Čaleta. Neki su mediji, naime, izdvojili pojedine načine pjevanja u Dalmatinskoj zagori, Sinju ili zaleđu Zadra, kao nositelje titule vrijedne zaštićene baštine, ne shvaćajući da je pritom, srećom, ojkanje još uvijek prisutno na širokom području od Karlovca, preko Like do Zagore i Konavala, iako ponegdje u više nego skromnim izdancima.

Pritom različito zvuči, negdje je to treskanje, negdje orzanje, a negdje, kao u Lici, rozganje. Lička rozgalica »Oj medvjede« uistinu je rijetka glazbena biljka u sveukupnoj tradicijskoj glazbi, a praiskonska snaga njene vokalne izvedbe vodi nas u neka davna, tajnovita vremena predslavenskog balkanskog ili prailirskog života i pjevanja. Ojkanje je, prema muzikolozima, najstariji oblik višeglasja, puno stariji od srednjovjekovne dijafonije. Pjevači koriste specifičnu tehniku potresanja glasa, a dionica traje onoliko dugo koliko vodeći pjevač može držati dah.

Novi list, 18.01.2011. god.

Moderna Tradicija

Šišanje ovaca: zanat ili umijeće?

Izvor: likaclub.eu

Pričajući o prošlosti nekoliko sam puta spomenula kako su Ličani prije bili stočari, što znači da su se bavili uzgojem ovaca. Držati ovce bilo je normalno u svakom domaćinstvu jer osim mesa ovca je davala još nešto važnije, a to je vuna. Upravo zato današnju kolumnu posvetit ću vuni i šišanju ovaca.

Šišati ovce neophodno je znati za svakog uzgajivača ovaca. Ovce su se šišale jednom godišnje iako su neki (ali rijetki) šišali ovce i dva puta. Ovisno o temperaturama zraka i vremenskoj prognozi šišanje ili striža ovaca započinje od sredine travnja pa sve do početka lipnja iako u nekim krajevima

Hrvatske započinje i kasnije što prije svega ovisi o porastu nove vune. Sam zahvat šišanja obavljao se ručnim škarama dok danas možemo vidjeti i električne škare. U velikom stadu prvo su se šišali ovnovi i jalove ovce jer im vuna prije podraste, a nakon toga se šišaju ovce koje su se janjile. U Ličkim krajevima autohtona pasmina ovaca bila je Pramenka. To je vrsta ovce koja uglavnom ima dugu i oštriju kvalitetu vune.

Šišanje se obavlja tako da ovcu uhvatimo jednom rukom prednju, drugom rukom stražnju (obje lijeve ili obje desne) i spustimo ovcu leđima na tlo. Zatim se uspravi prednji dio ovce u položaj kao da sjedi. Jednom se rukom pridržavaju glava i vrat dok se s drugom rukom šiša. Šišanje započinje od trbuha. Nakon trbuha šiša se vrat pa lijeva strana, zatim leđa pa druga strana, tako da se završava s desnom stražnjom nogom i repom.

U selu je uvijek postojalo onih koji su bili majstori za nešto pa je tako bilo i onih koji su bili najbrži i najspretniji u šišanju ovaca. Osim jako dobrih i oštih škara trebalo je imati snažne ruke te vještinu i spretnost brzog šišanja. Tako se po ošišanim ovcima moglo vidjeti tko je u selu majstor a tko ne. Ponekad su čak oni kojima je šišanje išlo lošije plaćali tim seoskim „majstorima“ da oni to naprave. Danas uglavnom uzgajivači ovaca plaćaju ljude koje se bave šišanjem ovaca i koji su tu tehniku šišanja tako usavršili da šišanje traje puno kraće nego prije.

Šišanje ovaca bilo je važno za svaku obitelj. Šišajući ovce dobivala se vuna od koje se proizvodila odjeća za čitavu obitelj. Pazilo se dobro na svaki komadić vune. Vuna se nakon šišanja prala i raščešljavala, zatim se selektirala po onome za što je namijenjena. Ponekad se vuna trampila za nešto drugo što je obitelji bilo potrebno. Vuna je bila važna i jako se cijnila.

Danas je, na žalost, vuna otpad. Ljudi ne shvaćaju i ne cijene njenu vrijednost. Iako i danas ima onih koji se bave uzgojem ovaca rade to isključivo radi mesa. Ovce šišaju jer je to neophodno ali vunu bacaju. Jako je malo ljudi koji se bave preradom vune. Uglavnom su to udruge koje vunu prerađuju u manjim količinama radi izrade tradicijskih nošnji ili određenih proizvoda. Takve su udruge shvatile vrijednost vune ali još uvijek ih je premalo i količina vune koju one otkupljuju i prerađuju relativno je mala pa se i dalje velika količina vune baca.

Naši stari bili su puno zdraviji, a možda je razlog upravo tome i prirodni materijali koji su nosili. Bilo bi dobro kada bi svatko od nas prepoznao vrijednost vune i mogućnosti koje nam ona nudi, pa osim što bi spasili vunu od propadanja nosili bi zdravije i kvalitetnije materijale.

Priča iz ličkog kraja

KUD "BRINJE" uljepšao Sajam cvijeća u Zagrebu- 12. 5. 2017.

Slike: Dragutin Perkovic

Priča iz ličkog kraja

Lički Harambaša

Tete Marice “nuglič”

Dragi naši u belom svitu

Pozdravlja vas Teta Marica ispod Kapele. Vlja mislite da sam Vas zaboravila, ma jok !! Čujem se sa ovom dicom ca piššdu ve novine pa su me zamolili “Nute Teta Mare nam recite kako vi ono delate knedle”? A ja ko ja ča ću od nji, ajde reko evo Vam recept pa podilite to snašim ljudi neka se i oni naučidu kako se vodekara kod nas deladu najbolji knedli .

Primite puno lipi pozdrava od vaše Tete Marice

Ličke knedle

Slive su dobro rodile u našem kraju. Spremite za nedjeljni ručak ličke knedle. Evo recepta, u slast.

2 l zgnječenog kuhanog krumpira
2 velike žlice svinjske masti
1 cijelo jaje,
malo soli
brašna po potrebi

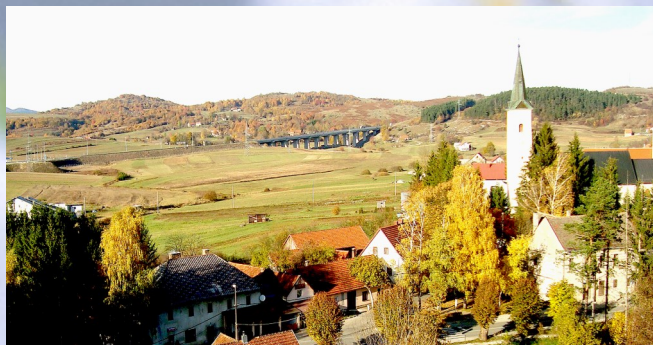
Piprema : Zamijesi sve sastojke i napravi glatko tijesto a zatim pravi okruglice tijesta sa šljivom veličine jajeta. Kad su okruglice gotove uvaljaj ih još u brašno i stavlja kuhati u ključalu vodu, u koju je stavljena šaka soli. Knedli se kuhaju dok ne isplivaju na površinu vode.

Dok se knedli kuhaju u posebnu posudu ucvrči 3-4 žlice svinjske masti, malo suhih krušnih mrvica, te kuhane knedle polij s tim.

Priča iz ličkog kraja

Brinje

<http://www.brinje.hr>

Studentski zbor Gacke Vas pita....

[JESTE LI ZNALI?] Perušić se prvi puta spominje 1487. godine. Osnivaju ga braća Dominik i Gašpar Perušić, plemićka obitelj koja dolazi iz Dalmatinske Zagore. Po njihovom prezimenu mjesto dobiva ime, a na uzvisini grade obrambenu utvrdu koja u literaturi ima različite nazive - Perušićki stari grad, Gradina, a u narodu najčešće Turska kula sagrađena u 16. stoljeću. Kula je bila sagrađena na tri kata i opasana debelim suhozidom čiji se ostaci danas tek naziru. Za vrijeme djelovanja ličko-krbavske županije u razdoblju od 1886. do 1924. godine Općina Perušić je bila kotar Perušić sa političkim općinama Perušić, Kosinj i Klanac te prema popisu stanovništva 1910. godine imala 21 000 stanovnika. Tih godina ova je regija dosegla najveću naseljenost.

Unutar općine Perušić nalaze se Kosinjski most, pećinski park Grabovača, jezero Krušćica...

Priča iz ličkog kraja

18. SMOTRA FOLKLORA OTOČAC 2017.

PROGRAM:

23.06.2017. (PETAK)

***IZBOR NAJLJEPŠE DJEVOJKE U NARODNOJ NOŠNJI
I NAJORIGINALNIJE MUŠKE NARODNE NOŠNJE.**

*** GOSTI: KUD "HORVATI" IZ HORVATA
U KINODVORANI GPOU-a OTOČAC U 20,00 SATI**

24.06.2017. (SUBOTA)

***MIMOHOĐ SUDIONIKA SMOTRE
ULICAMA GRADA OTOČCA U 17,00 SATI**

***NASTUP FOLKLORNIH SKUPINA
TRG DRAŽENA BOBINCA U 18,00 SATI**

***KONCERT TS GARAVUŠE
TRG DRAŽENA BOBINCA U 21,00 SAT**

Glas Gacke.hr
nezavisni portal u Gackoj

ho
107.8 MHz
93.5 MHz
HD 1
Hrvatski Radio Otočac

MEDIJSKI POKROVITELJ:
HRVATSKI RADIO OTOČAC

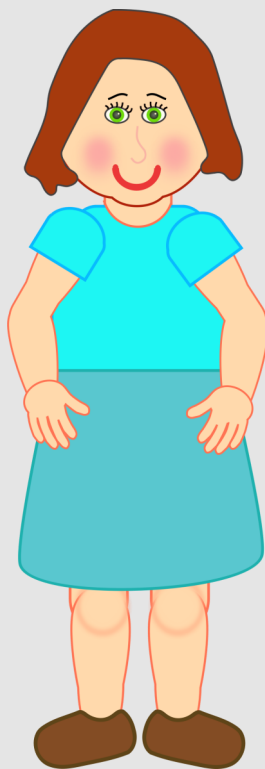
LIKA CLUB

Priča iz ličkog kraja

Kako su se prvo dečki u cure zagljedali

Pripremila: M.Zelić

Prava cura morala je bit i pravi komad na vagi. Narod je rekal " kakova na jelu takova na delu", a narod ni munjen, sve zna. Ki bi zel ve ča danas samo trave jidu. Ta nit more delat, a niti čovika po zimi ugrijat. Ta bi se sirota na prvoj ličkoj zimi smrznula. A onda su se i noge zagljedale, da dobro more zelje gazit. Uzel vrag i nogu bečku. Čoviku treba prava žena s nogom ličkom, za ku je teško i cipele nač, al zato nosi opanke. A mora se pogljedit i da je ruka malo jača, da krompir dobro okapat more. A kad ima zelja i krompira i kad je po zimi toplo, tu i ljubavi ima , a i sitne dičice. E , a onda su veseli i babe i dedi... Eto uputa za sriću u braku!

Priča iz ličkog kraja

Stric Mata

Teta Mare kod doktura

Došla Teta Mare dok doktura u Brinje.
Pita je Doktor da kako joj more pomoć.
“Ugrizla me zmija”.. Kaže Teta Mare
Gdje pita doktor ??
A dokture iza kuće.. Odgovori Teta Mare

Ma ne pitam Vas to, nego zašto vas je ugrizla. Ponovi doktor

“Je znala je p***a materina sigurno je bila ljuta... kaže Teta Mare

Priča iz ličkog kraja

.Jezerane

Teta Kate "Ottozet"

Dobar van dan lipi moji!

Nadahnuta delon po bašči..mislin na čupanje travurdine, okopavanjem krumpira, sadnjon paradajza po treći put..a o papriki neću ni divanit.. daklen...sretnen se sa vrtnin ljubincen ni manje ni više nego iz ne egzotične Španjolske.

Došal malo i meni u vizitu ve godine. Oće to oće.. Ne bujin se ja tih malih šmrkljavih plazavic..al un se rešil meni zadat brige. Velin nećeš bome.. kako su mi ve moje cure rekle..zami Kate soli, pa pive, pa vile, pa da ne divanin svega ča ni.. sve san provala al neće pa neće.. odlučin se proć do Sinca kupit racu ka kad vidi puža trči za njin kaj da je crni vrazi nose..morete zamislit tu scenu.. raca kaj brzi Gonzales..a un kaj pravi puž muž.. uvuče se pod zemlju i nema ga van. Gljedala san ja to par dani.. reko..alaa Kate ..neće raca puža dok je ti šoroton raniš.. ni gladna. Niš vrgnen raci samo vode dan dva.. za pujist ima puža.. pušćin ja racu ona kaj pija-na ..oće neće.. vaj izvukal roge van.. imala san naj osićaj kaj da joj se ruga. Lez vraže .. raca se prevrnu pred pužen. Ajooo.čā ću sad? Brže bolje zamen racu..prodrman je da dojde sebi.. niš. Projden do veterinarov..va joj ubode ne vitamine da se povrne i veli..gospodo Kate raca je doživjela stres.. pazite na nju i neka bude na mirnom. A??? Čā ću jadna ti san. Vrnem se sa racon kući..vrgnen je na po-dest..pokrijen je neka ovom dekom.. eno je drimlje!

Sednen na tronožac ispred kuće i razmišljan kako se rešit puža? Raca mi posta trošak sa tin koktelima od vitaminov .. od nje niš.. bit će dobra za nosit jaja..sve ne druge opcije san potrošila! Ako opet projden u bašču vako bisna sorit ću sve ča je u bašči naraslo. Niš.. odlučin se ja lipo na novi recept!

Projden u kuću..zamen bokal, u bokal ulijen kliparu i projden ..zela san i svoj tronožac.

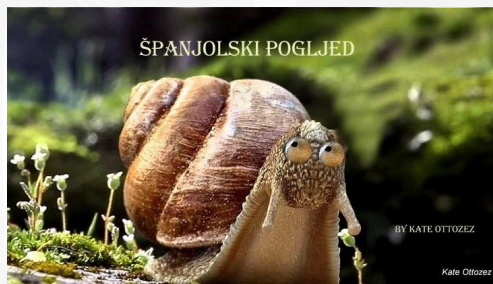
Sela san u sred sredine bašće i čekam.. sunce upržilo.. naj bokal ispred mene..vidin ga.. prilazi..ja polako njemu on meni.. pa se najdošmo Španjolac i ja na pol puta.. pogljedan ima li ča iza njega.. alaaa..cela vojska!!

Oćeš rat?

Un se protegnu.. izbeći se ! Uh.. naj bokal mi se prevrnu.. udri ja bižat preko krumpira.. sapa mi od straja stala! Nit mi je da zoven hitnu nit vatrogasce.. Ma kaj je pogljed to bil?

Vrnen se malo kašnje .. svi se Španjolci prevrnuli na leđa..ahaaa..daklen tako.. klipara.. projden po racu.. živnula je..pobra una Španjolce u ležećen stavu...sretna ja.. sretna moja sita raca.. je da se zavaguje na jednu stranu..al to je od klipare!

Dakle da zaključin.. ako se očete rešit Španjolca..Klipara je priki lik !!!

Priča iz ličkog kraja

Pjeva grlo prolama se gora
svako svome uvijek doći mora
Da vidimo smiju li oteti
tamo gdje su korijeni nam sveti...

KAKO JE RANIJE IZGLJEDAL VAJ FEJSBUK, VIDTE LIPO !! Ni se tuckalo, neg se čvrljilo po kamenu..tako su nan ostali vi umjetnički zameci.. a danask... alaa...upala mišičev na prstima! Vaša Kate :)

Blogger Krule

Pere je oduvijek
volio poeziju

Ako ne znaš kako bi ča napravil
pičaj Ličanku!
Ta sve zna!

priče iz ličkog kraja

Dnevnik Slučajnog Prolaznika

Hijerarhijska glupost: odnos brata i sestre

Izvor: likaclub.eu

Tako sam nervozan danas, osjećam se iscrpljeno i ne da mi se ustati iz kreveta. Alarm mi zvoni po drugi put i zove me da se suočim sa svijetom, a prvo me iščekuju zle dveri, a zovem ih dverima tuša. Neizbježno zlo ujutro za nas spavalice. Sve mi smrdi na loš dan iako se uvijek nadam da se neće obistiniti. Ne želim dopustiti danu da preuzme kontrolu nad mojim bićem. Pobijedit ću ga. Znam da hoću. Otpušten iz ralja tuša, pogledavam na sat i shvaćam da kasnim. Užurbano navlačim odjeću i istrčavam iz kuće. Mama me čeka s upaljenim autom. Vani je prohladno i kiši. Stižem na kolodvor i utrčavam u vlak. Zvižduk. Krećem. Trebao sam izaći na Maksimiru, ali uspavan kakav jutros jesam, zaboravio sam. Produžio sam do zagrebačkog željezničkog kolodvora, napustio sam konzervu i krenuo osvojiti dan, iako se doima da on osvaja mene. Pokupio sam svoju prvu jutarnju kavu, a s pogledom na tramvajsku stanicu shvaćam da tramvaj koji će me prevesti do faksa dolazi za 13 minuta. Ne može gore, ako stignem, moram se požuriti u predavaonu zakoračiti prije profesora. Bojim se da ću se ako zakasnim, kakve sam sreće danas, osramotiti kao nikada do sada. Scenariji iz filmova mi prolaze kroz glavu. Ono kada štreber zakasni, uđe u prostoriju i svi mu se smiju. Zašto? Zaboravio je hlače. Pogled prema dolje. Moje su na mjestu, ali glavu kao da nemam. Smiješno. Znam. Ali to su takvi dani. Došla je. Prokleta devetka. Računam petnaest minuta do Maksimira. Taman. Gužva je. Dva momka se nalaze na nekoliko centimetara od mene i ugrožavaju moju osobnu zonu. Neugodno mi je, a oni su odlučili gestikulirati kao da im je ovo zadnja prilika u životu. Mozak mi je na off, pa ne slušam i ne čujem. Sve je samo neko puko zujanje i neartikulirani zvukovi. Zovu ih i govorom. Govor je postao govorom, onda kada sam se susreo s ljudskom gluposti. Glupost broj ne znam koji ispred mene. Ista ona dva dečka i bezvezni razgovor. Obilje gluposti. Razgovaraju o sestrama i o "hijerarhiji." Istovremeno, a ja sa sestrama povezujem samo pitanje prijateljstva i bezgranične ljubavi. Ali, ja, pjesnik, čuđenje u svijetu.

"Koji je tvoja sestra razred?"

"Drugi srednje."

"Je l' dobra?"

"Je*em ti mater, nije moja sestra ku*va."

"Hahaha."

"Neće iz kuće mrdnut, glavu bi joj okrenuo da saznam da ima nekog."

Scena iz jako loše turske serije gdje je brat nadležan za njen osobni razvoj i ima ovlasti upravljati njenim emocijama i životnim stremljenjima. Gluposti. Ogromna količina gluposti. Znae što vam hijerarhija nalaže? Brigu. Brigu za njezine snove. Zagrli ih. Njene emocije drži na dlanu, a ako treba kreni ka vrhu prije nje i tamo pronađi njezino mjesto. Ona je tvoja sestra. Ona u tebe vjeruje. Vjeruj i ti. U njezine snove.

Nadanja. Odluke. Vjeruj u nju.

Budi brat. Ne budi budala.

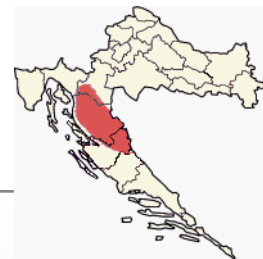

Priča iz ličkog kraja

Letinac 2017

Priča iz ličkog kraja

Uređenje okoliša u Stajnici

Nakon što se uredio okoliš oko mjesnog groblja u Jezeranama, ovog tjedna se pristupilo uređenju okoliša oko mjesnog groblja u Stajnici i crkve sv. Nikole. Najprije su djelatnici Komunalca uklonili grmlje i šipražje duž ograde groblja, a zatim je bilo potrebno angažirati i radne strojeve kako bi se uklonio sav otpadni materijal koji se nakupio tokom posljednjih godina. Po završetku komunalnih poslova uređenja okoliša, pristupit će se asfaltiranju prilaznog puta.

Radove na uređenju okoliša u Stajnici obišao je načelnik Općine Brinje Zlatko Fumić zajedno s direktoricom Komunalnog društva Brinje Josipom Pavlović.

Priča iz ličkog kraja

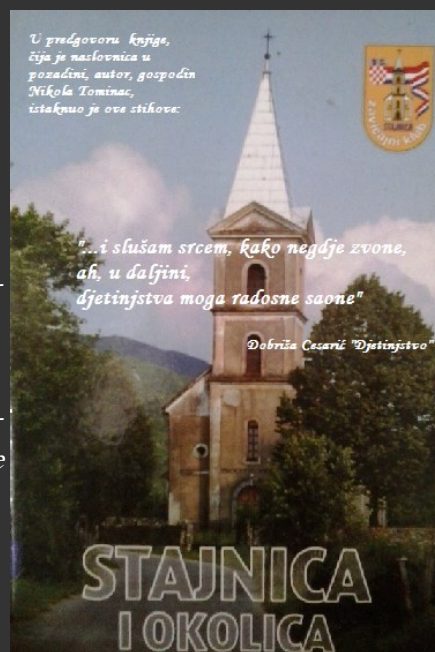

Tragom prošlosti...

Stajničko čakavsko narječje

Jedno od najvećih bogatstava brinjskog kraja je njegov čakavski govor, koji se uspio sačuvati još od predturskog vremena uz relativno male izmjene. Kako su se na ovom području ispreplitala brojne kulture, vlastodršci, vojske i ostalo, tako je postupno došlo do djelomičnih promjena narječja iz predturskog vremena. Kraća analiza sadašnjeg rječnika upozorava na ispreplitanje nekadašnje stare hrvatske čakavštine sa riječima vanjskoga porijekla, koje je žiteljstvo ovoga kraja poprimalo ovisno o povijesnim okolnostima. Ustrojem Vojne krajine i dolaskom Habsburgovaca sve je više pohvaćenih njemačkih riječi trajno ušlo u klasičnu čakavštinu, da bi u doba relativno kratkotrajne Napoleonovne vladavine ostalo ponešto i francuskih riječi. Dugotrajne vojne i političke veze Hrvatske s Mađarskom, zanimljivo je ustvrditi, nisu u brinjskoj čakavštini ostavile značajnijeg traga, relativno više njih talijanskoga su porijekla, zahvaljujući utjecaju Venecije iz obližnje Dalmacije, a i pokoja je latinska riječ ušla u svakodnevni govor utjecajem crkve, ali i doseljavanjem iz Primorja.

(Nikola Tominac: "Stajnica i okolica", Zagreb, 2004., str. 15-322)

Priča iz ličkog kraja

DRVEN POD I MUSKI

Vako, muski su van
kaj rastov pod!

Ako ga lipo poslozis
mores jarit i gazit po
njemu godinami !

Kate

Priča iz ličkog kraja

IZA SVAKE
USPJEŠNE
ŽENE STOJI
MATER KOJA
JOJ ČUVA DICU!

OGLAS
Tražim vridnu mladu ženu za noćne akcije

Objašnjenje
Dok ja spim da mi loži vatru

priče iz ličkog kraja

Našal Mlle curu pa joj
kupil majicu
na kojoj piše Smile
da se zna da je s njega

priče iz ličkog kraja

Melaniya oduševila modni svijet
svojom odjevnom kombinacijom

Fotografija miseca

Tunel Mala Kapela

Priča iz ličkog kraja

*Je lejte koliko Vas prati našu fejs stranicu, fala Vam lipa!
Nemojte samo pratit nego tako i čitajte ve naše novine!*

Príče iz ličkog kraja

*Fala Vam lipa na
8000*

príče iz ličkog kraja

